

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Noveller

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 306. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515386828096/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

Det passer jo ikke! For det første havde han lyst til hende, til hendes køn. For det andet ved han nu – og har levet i mange år med den grufulde viden – at hun ikke var ren og uskyldig af væsen!

I ly af mørket smuttede hun fra herskabsfløjen ned til tjenerfløjen og hoppede i seng med Jens. Og da han selv troede at det var ham hun søgte, gjorde han sig ikke nogen overvejelser over hvor »reent« og »uplettet« hun var!

Morten er altså ikke uskyldig i sin skæbnens triste historie. Han er en fortæller der garderer sig. Han skriver en sammenhæng frem i et forløb han selv har været med til at slå i stykker. Men det ved han selvfølgelig ikke, det er kun Blicher der ved det, og derfor ved vi det også.

Da novellen blev trykt første gang var dens titel som sagt *Brudstykker af en Landsbydægnis Dagbog*. Da Blicher senere udgav den i *Samlede Noveller* (1833) forkortede han titlen til *En Landsbydægnis Dagbog* og strøg den afsluttende note: »Fundet, gennemset og udgivet af S.S. Blicher«. Han behøvede ikke længere at dokumentere det autentiske ved teksten ved at kalde den »Brudstykker«. Han havde indset at det var lykkedes ham i gengivelsen af Mortens skrift at få virkelighedens stykkevisse historie gestaltet. Man kan måske sige, at han nu vidste at hans novelle var kunst og burde anerkendes som sådan. Han havde skabt en helhed. Det var lykkedes ham at gøre Morten Vinge vedkommende og hans verden nærværende – og den livagtige spænding mellem de to størrelser til en pågående udfordring for læseren.

III. Enhver fortæller er sig selv nærmest

1

I 1826 opsagde Blicher sin kontrakt med udgiveren af *Læsefrugter* fordi han følte sig for ringe aflønnet, og fordi han kunne se sin fordel i – når han alligevel skulle pukke med skriveriet fra tidlig morgen – at starte sit eget tidsskrift. Han entrerede med Elmenhoff og Søn i Randers og udsendte i januar 1827 første nummer af *Nordlyset*.

Det kom godt fra start. I første kvartal var der 381 abonnenter, heraf 28 i København.

I 1825 havde han efter mange ansøgninger endelig opnået sin konges nådige opmærksomhed og fået tildelt et økonomisk set rigere